

— co się tyczy skutków stwierdzenia nieważności, błędnie zastosował art. 264 ust. 2 TFUE, dokonując rozróżnienia pomiędzy z jednej strony art. 52 ust. 2a akapit drugi dawnego rozporządzenia nr 1580/2007 i art. 50 ust. 3 rozporządzenia nr 543/2011, a z drugiej strony art. 60 ust. 7 rozporządzenia nr 543/2011, jak również wydając wyrok, którego wykonanie jest niemożliwe na mocy art. 60 ust. 7 rozporządzenia nr 543/2011.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011/UE z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. L 350, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2013 r. w sprawie T-279/11 T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 9 sierpnia 2013 r. przez T & L Sugars i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda

(Sprawa C-456/13 P)

(2013/C 325/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (przedstawiciele: D. Waelbroeck, adwokat, D. Slater, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska

Żądania wnoszących odwołanie

- stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 6 czerwca 2013 r. w sprawie T-279/11 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”) w zakresie, w jakim uznano w nim za niedopuszczalną skargę wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności i odrzucono zarzut bezprawności podniesiony przez nie w związku z tą skargą;
- odesłanie sprawy do Sądu do ponownego zbadania co do istoty;

— obciążenie Komisji wszystkimi kosztami i wydatkami poniesionymi w postępowaniu przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

- 1) Sąd naruszył prawo, uznając, że sporne rozporządzenia obejmowały środki wykonawcze w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE;
- 2) Sąd naruszył prawo, uznając, że rozporządzenie nr 393/2011 (¹) nie dotyczyło bezpośrednio wnoszących odwołanie;
- 3) Sąd naruszył prawo, odrzucając zarzut bezprawności w konsekwencji popełnienia naruszeń prawa wskazanych powyżej w pkt 1 i 2.

W rezultacie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału o i) uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim uznano w nim za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności i odrzucono zarzut bezprawności; oraz ii) odesłanie sprawy do Sądu.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 393/2011 z dnia 19 kwietnia 2011 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz, o które złożono wnioski od dnia 1 do dnia 7 kwietnia 2011 r. w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych, oraz zawieszające składanie wniosków o takie pozwolenia (Dz.U. L 104, s.39)

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie T-205/12 GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 września 2013 r. przez GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

(Sprawa C-494/13 P)

(2013/C 325/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (przedstawiciele: adwokaci I. Memmler i S. Schulz)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Villiger Söhne GmbH